

Jubileusz 20-lecia Łużyckiej Szkoły Wyższej im. Jana Benedykta Solfy z siedzibą w Żarach oraz nadanie Auli imienia prof. zw. dra hab. Wiesława Jamrożka 9 maja 2025 roku

9 maja 2025 roku odbyły się uroczystości z okazji Jubileuszu 20-lecia Łużyckiej Szkoły Wyższej im. Jana Benedykta Solfy z siedzibą w Żarach. W uroczystościach udział wzięli prof. dr hab. Katarzyna Sadowska oraz dr Konrad Nowak-Kluczyński, reprezentujący Zakład Historii Kultury i Edukacji Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (fot. 1).

Uroczystość Jubileuszu prowadzili Marcin Ruszkiewicz oraz kanclerz Uczelni – Agnieszka Maj, która przywitała Władze oraz Senat Uczelni w osobach: mgr inż. Waldemar Kula (założyciel), dr Roman Maciej Józefiak (Rektor), prof. ŁSW dr hab. Zbigniew Bujakiewicz, dr Żywia Leszkowicz-Baczyńska, dr Tadeusz Kowalski, mgr Olaf Napiórkowski, Marta Gładkowska (przedstawicielka społeczności studenckiej) oraz władze lokalne i wojewódzkie, przedstawiciele instytucji samorządowych oraz przybyłych gości.

Wykład inauguracyjny wygłosił Ireneusz Brzeziński, wybitny regionalista, który przedstawił historię regionu. Zwrócił uwagę, iż Żary (niem. *Sorau*) to jedno z najstarszych miast na Dolnych Łużycach, położone obecnie w województwie lubuskim. Pierwsze wzmianki o osadzie pochodzą z XII wieku, a prawa miejskie Żary uzyskały przed rokiem 1260. Przez wieki miasto należało do różnych państw i dynastii – m.in. Piastów śląskich, królów czeskich, Habsburgów oraz elektorów saskich. Od XVIII wieku Żary znajdowały się pod panowaniem pruskim, a w XIX wieku dynamicznie rozwijały jako ośrodek przemysłowy. Po II wojnie światowej miasto zostało włączone do Polski i zasiedlone przez ludność z Kresów oraz centralnej Polski. Współcześnie Żary są regionalnym centrum administracyjnym i kulturalnym, zachowując ślady swojej wielokulturowej i burzliwej przeszłości.

Następnie głos zabrali kolejno Kanclerz – Agnieszka Maj oraz założyciel – Waldemar Kula, którzy przedstawili historię Uczelni, jej 20-letnią drogę na płaszczyznach edukacyjnej, naukowej, a przede wszystkich ośrodka współpracującego z lokalnymi instytucjami. Zwrócili szczególną uwagę na dotychczasowe sukcesy Uczelni, a także wskazali na potrzebę dalszego rozwoju. Łużycka Szkoła Wyższa im. Jana Benedykta Solfy z siedzibą w Żarach to niepubliczna uczelnia, która rozpoczęła swoją działalność 2 marca 2004 roku pod nazwą Łużycka Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Jana Benedykta Solfy. Jej założycielem był Zakład Doskonalenia Zawodowego w Zielonej Górze. W grudniu 2015 roku nastąpiła zmiana założyciela na Holding Edukacyjny Sp. z o.o. w Pleszewie. W styczniu 2017 roku uczelnia zmieniła nazwę na obecną, co odzwierciedlało poszerzenie oferty edukacyjnej poza profil humanistyczny, mając na uwadze zmieniające się potrzeby edukacyjne i profil szkolnictwa wyższego.

Kolejnym punktem uroczystości były wystąpienia zaproszonych Gości oraz składanie gratulacji na ręce Rektora oraz Kanclerza. Przedstawiciele Zakładu Hi-

historii Kultury i Edukacji WSE UAM złożyli na ręce Rektora dra Romana Macieja Józefiaka List Gratulacyjny Dziekana Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – prof. dra hab. Waldemara Segieta, w którym czytamy: „Z ogromną radością i głębokim szacunkiem kieruję na Pana ręce serdeczne gratulacje z okazji Jubileuszu 20-lecia Łużyckiej Szkoły Wyższej w Żarach. Ten piękny jubileusz to świadectwo konsekwencji, pasji i zaangażowania wielu osób, które na przestrzeni lat budowały tożsamość i prestiż Państwa Uczelni. Z jeszcze większym uznaniem przyjmuję informację o nadaniu Auli Łużyckiej Szkoły Wyższej Imienia Profesora Wiesława Jamrożka – wybitnego pedagoga, badacza idei i historii wychowania, Człowieka głęboko oddanego misji akademickiej (...) czuję się zaszczycony, że nasz wieloletni współpracownik, mentor i nauczyciel zostaje uhonorowany w tak doniosły sposób. Profesor Wiesław Jamrozek nie tylko przez dekady współtworzył oblicze Wydziału Studiów Edukacyjnych UAM, kształtując kierunki badań pedagogicznych i inspirując młode pokolenie naukowców, ale również wniósł trwały wkład w rozwój Łużyckiej Szkoły Wyższej. Jego zaangażowanie w życie Państwa Uczelni – jako rektora, wykładowcy, życzliwego doradcy i opiekuna merytorycznego – pozostaje w żywej pamięci wielu członków akademickiej wspólnoty w Żarach. Jestem głęboko przekonany, że decyzja o nadaniu Auli imienia Profesora Wiesława Jamrożka stanowi nie tylko wyraz uznania dla jego dorobku, ale też ważny gest symboliczny, który będzie inspirować przyszłe pokolenia studentów i pracowników Łużyckiej Szkoły Wyższej”¹.

Prof. dr hab. Zbigniew Bujakiewicz wygłosił referat dotyczący patrona Łużyckiej Szkoły Wyższej – Jana Benedykta Solfy. Jan Benedykt Solfa herbu własnego urodził się w 1483 roku w Trzebielu na Łużycach, w rodzinie aptekarza Benedykta Solfy. Po ukończeniu szkoły parafialnej w rodzinnej miejscowości, w 1505 roku rozpoczął studia na Akademii Krakowskiej. Dzięki wsparciu krakowskiego bankiera Jana Bonera kontynuował edukację medyczną na renomowanych uniwersytetach we Włoszech, m.in. w Bolonii i Padwie. Po powrocie do Polski uzyskał tytuł doktora medycyny na Akademii Krakowskiej i przyjął święcenia kapłańskie. Od 1522 roku pełnił funkcję nadwornego lekarza króla Zygmunta I Starego oraz jego syna, Zygmunta II Augusta. W 1541 roku cesarz Karol V nadał mu szlachectwo i herb, co zostało potwierdzone przez króla Zygmunta. Jan Benedykt Solfa był autorem licznych nowatorskich traktatów medycznych, w których poruszał kwestie leczenia chorób zakaźnych oraz etyki lekarskiej. Jego prace były wydawane zarówno w Krakowie, jak i za granicą, m.in. w Moguncji. Utrzymywał kontakty z wybitnymi myślicielami swojej epoki, takimi jak Mikołaj Kopernik, Erazm z Rotterdamu, czy Celio Calcagnini. Jako kanonik warmiński, głogowski, wrocławski, wileński, sandomierski, warszawski i krakowski, łączył działalność medyczną z posługą duchowną. Współpracował z Mikołajem Kopernikiem, m.in. przy leczeniu biskupa Maurycego Ferbera. Jan Benedykt Solfa zmarł 31 marca 1564 roku w Krakowie i został pochowany w katedrze na Wawelu. Jego życie oraz działalność stanowią ważny wkład w rozwój medycyny oraz humanizmu w Polsce.

¹ List gratulacyjny Dziekana Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu prof. dra hab. Waldemara Segieta.

W imieniu Władz Senatu, a także społeczności akademickiej głos zabrała dr Żywia Leszkowicz-Baczyńska, jedna z najbardziej zaangażowanych postaci w działalność Uczelni, która odniosła się do słów poprzedników, ale przede wszystkim zwróciła uwagę na szczególną i zarazem nieoczywistą rolę Uczelni w promowaniu sztuki. Podczas Jubileuszu, w Galerii Incydent, mieszczącej się w Łużyckiej Szkole Wyższej im. Jana Benedykta Solfy w Żarach, prezentowana została wystawa prac żarskiego artysty Józefa Wierzbickiego oraz jego córek: Kornelii Drzewieckiej-Wilusz i Arlety Wierzbickiej-Lipskiej. Wystawa stanowi wyjątkową okazję do zapoznania się z twórczością trzech artystów reprezentujących różne pokolenia, a jednocześnie dzielących wspólną pasję do sztuki. Prezentowane prace ukazują różnorodność stylów i technik, odzwierciedlając indywidualne podejście każdego z twórców.

Jubileusz 20-lecia Łużyckiej Szkoły Wyższej im. Jana Benedykta Solfy z siedzibą w Żarach uświetniły występy muzyczne – minirecital Maestry prof. Marzanny Rudnickiej (cenionej śpiewaczki operowej i pedagożki, związanej z Instytutem Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, specjalizującej się w nauczaniu sztuk scenicznych, absolwentki Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, która koncertowała w największych filharmoniach w Polsce, a także w Palermo, Seville, Madrycie, Lizbonie, Omanie, Chicago, czy Tokyo, aktywnie uczestniczącej w życiu muzycznym, łącząc praktykę sceniczną z pracą akademicką, co czyni ją znaczącą postacią w środowisku muzycznym Polski), przy akompaniamencie pianisty Kamila Wróny – występ ucznia prof. Marzanny Rudnickiej, muzyka Pawła Sznajdera (utalentowanego wokalisty i gitarzysty, który ogólnopolską rozpoznawalność zdobył dzięki udziałowi w programie telewizyjnym, jego pasja do muzyki, zaangażowanie społeczne i charyzma sceniczna czynią go inspirującym artystą młodego pokolenia).

Po występach muzycznych dr Roman Maciej Józefiak – Rektor Łużyckiej Szkoły Wyższej im. Jana Benedykta Solfy wygłosił laudację ku czci prof. dra hab. Wiesława Jamrożka, inicjatora i organizatora Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej w Żarach, w związku z kolejnym punktem uroczystości – nadania Auli imienia Profesora. Prof. dr hab. Wiesław Jamrozek był mistrzem i opiekunem naukowym należącym do grona inicjatorów oraz organizatorów Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej, działającej w Żarach od 2004 roku. W latach 2004-2009 pełnił funkcję Rektora, a od 2009 roku do śmierci funkcję Prorektora. W Żarach prowadził pracę pedagogiczną i rozwijał swoje pasje naukowe. Jednocześnie rozszerzył zakres badań o elementy regionalne związane z tradycją łużycką, a współpracując z miejscowym Kresowym Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym, brał aktywnie udział w lokalnych sejmikach krajoznawczych. Uroczystego odsłonięcia pamiątkowej tablicy, opatrzonej słowami – „Profesor dr hab. Wiesław Jamrozek 1954-2021, inicjator i organizator Łużyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej w Żarach, pierwszy Rektor ŁWSH 2004-2009, pracownik naukowy, historyk edukacji, pedagog”, dokonała córka prof. Wiesława Jamrożka – prof. dr hab. Katarzyna Sadowska, która podziękowała Władzom Uczelni i społeczności akademickiej za upamiętnienie osoby Profesora oraz przekazała władzom Uczelni książkę: *Z prac poznańskich historyków wychowania. Księga poświęcona pamięci Pro-*

Fot. 1. Prof. Katarzyna Sadowska i dr Konrad Nowak-Kluczyński przy tablicy upamiętniającej prof. zw. dra hab. Wiesława Jamrożka

Źródło: archiwum prywatne Konrada Nowaka-Kluczyńskiego

fesora Wiesława Jamrożka w siedemdziesiątą rocznicę urodzin, pod redakcją Mikołaja Brenka i Konrada Nowaka-Kluczyńskiego (Brenk, Nowak-Kluczyński (red.), 2024).

Uroczystościom Jubileuszu towarzyszyła promocja kolejnej książki poświęconej Pamięci Profesora: *Wiesław Jamrożek. Pokorny Człowiek i Mistrz (24 sierpnia 1954 – 2 kwietnia 2021)*, pod redakcją naukową Katarzyny Sadowskiej. Ta publikacja okolicznościowa, z okazji nadania imienia Profesora Wiesława Jamrożka Auli Łużyckiej Szkoły Wyższej im. J.B. Solfy w Żarach, stanowi wizytówkę działalności naukowej, organizatorskiej Profesora, przedstawionej w dwóch tekstach przez uczniów prof. W. Jamrożka – dra Mikołaja Brenka i dra Konrada Nowaka-Kluczyńskiego (Brenk, Nowak-Kluczyński, 2024, ss. 105-120) oraz wspomnienia Jego współpracowników i naukowych przyjaciół – prof. zw. dra hab. Bogusława Śliwerskiego, prof. dra hab. Zbigniewa Bujakiewicza, dra Artura Fronczyka,

prof. dr hab. Katarzyny Kabacińskiej-Łuczak, dra Michała Nowickiego, dr Marty Kędzi, prof. dr hab. Edyty Głowackiej-Sobiech, prof. dr hab. Kingi Kuszak oraz dr Danuty Apanel. Publikacja uzupełniona została o wiersze Mariusza Dembińskiego, córki Profesora Katarzyny Sadowskiej oraz Jego żony Bożeny Jamrożek (Sadowska (red.), 2025).

Podsumowując Jubileusz 20-lecia ŁSW, warto przywołać słowa dra Romana Macieja Józefiaka – Rektora Łużyckiej Szkoły Wyższej im. Jana Benedykta Solfy: „Priorytetem Uczelni jest stwarzanie możliwości rozwoju intelektualnego mieszkańców regionu Dolnych Łużyc, którzy chcą sprostać wymaganiom współczesnego rynku pracy. W naszej działalności edukacyjnej wyspecjalizowaliśmy ofertę w takich dyscyplinach naukowych, jak: pedagogika, pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, logistyka, bezpieczeństwo narodowe, administracja, finanse i rachunkowość oraz zarządzanie. Na przestrzeni lat funkcjonowania Uczelni jej profil ewaluował. Zaczynaliśmy jako Łużycka Szkoła Humanistyczna, z ofertą edukacyjną skoncentrowaną na reformach polskiej oświaty. Nie zarzucając pedagogicznego kierunku kształcenia, przemodelowaliśmy jednak naszą ofertę tak, by Absolwenci ŁSW mogli funkcjonować w szerszym spektrum zawodowej aktywności. Nasi Absolwenci otrzymują rzetelne umiejętności praktyczne, oparte na specjalistycznej wiedzy teoretycznej, co stanowi rezultat pracy wykładowców o wysokich kompetencjach, znakomitym doświadczeniu w pracy akademickiej oraz bogatym dorobku naukowym. Łużycka Uczelnia ma swoje stałe miejsce w edukacyjnym anturazgu miasta i regionu (...) Transfer doświadczeń naukowo-dydaktycznych między ŁSW a współpracującymi z nią uczelniami przenosi na wyższy poziom kompetencje kadry akademickiej żaraskiej Uczelni, wspiera również starania jej władz, zmierzające do nadania Łużyckiej Szkole Wyższej statusu Akademii”¹.

Konrad Nowak-Kluczyński

ORCID 0000-0002-7814-1650

REFERENCES

- Brenk M., Nowak-Kluczyński K. (red.). (2024). *Z prac poznańskich historyków wychowania. Księga poświęcona pamięci Profesora Wiesława Jamrożka w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM
- Brenk M., Nowak-Kluczyński K. (2024). *Wiesław Jamrożek (1954-2021) jako kierownik Zakładu Historii Wychowania Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wspomnienie w 70. rocznicę urodzin*. *Studia Edukacyjne*, 74, 105-120
- Sadowska, K. (red.). *Wiesław Jamrożek. Pokorny Człowiek i Mistrz (24 sierpnia 1954 – 2 kwietnia 2021)*. Żary: Łużycka Szkoła Wyższa im. Jana Benedykta Solfy w Żarach

¹ Słowa Rektora Łużyckiej Szkoły Wyższej dra Romana Macieja Józefiaka: „Łużycka Szkoła Wyższa im. Jana Benedykta Solfy służy mieszkańcom miasta i regionu już od 20 lat” – ze wstępu Informatora Akademickiego ŁSW.